

Rassenproef late herfstprei biologische teelt 2022

Oslo en Darter blinken uit tegen trips

De rassen met de hoogste opbrengst stellen in 2022 teleur op vlak van kwaliteit. Laston haalde de laagste opbrengst maar kon dan weer sterk overtuigen door de ziekte- en plaagtolerantie en de mooie kwaliteit. In de winterteelt van vorig seizoen kon het scoren op alle vlakken. Oslo slaagde er dit keer niet in om opnieuw de hoogste opbrengst te behalen. Toch blijft dit ras een goede keuze voor de biologische teelt door de mooie kwaliteit.

Rassenkeuze blijft een belangrijk instrument in de biologische teelt van prei om schade door roest, trips en sleet onder controle te houden.

Trips en roest vragen de aandacht

De late herfstteelt werd op 16 maart gezaaid onder een plastic tunnel. Van de rassen Cherokee, Curling en Oslo was er biologisch zaaizaad beschikbaar. Alle rassen zijn hybriden. Op 10 juni werd het plantgoed geplant op het biologisch proefbedrijf van Inagro te Beitem. Als voorteelt stond er grasklaver. De onkruidbestrijding gebeurde volledig mechanisch met intensief wieden, schoffelen en anaarden. De droge zomer vroeg tweemaal om beregening. De proef werd gerooid op 23 november en leverde een gemiddelde marktbaar opbrengst op van 39 ton/ha. Dit is de omgerekende opbrengst van de twee middelste rijen, wat onder invloed van het vaste rijpadensysteem (vier rijen tussen de sporen) een overschatting is tegenover de praktijk.

Waar in 2021 de natte weersomstandigheden zorgden voor veel roest, was de grote test in 2022 op trips. Alle rassen waren duidelijk aangetast maar rasverschillen waren zeker zichtbaar. Oslo, Darter en Laston toonden zich het sterkst tegen trips. De laatste twee maanden van de teelt kwam roest uiteindelijk toch in het gewas en werden ook hier de rasverschillen zichtbaar. Pluston en Poulton ondervonden de grootste schade.

Trade-off tussen opbrengst en kwaliteit

Vigora haalde de hoogste opbrengst in de proef met het zwaarste stukgewicht. Door de vele tripsschade en de bleke kleur had Vigora echter een niet zo mooi uitzicht in de bak. Dit ras is eerder geschikt voor de industrie dan voor de verse markt. De laagste

opbrengst in de proef was voor het ras Laston. Dit ras is wel sterk tegen ziekten en plagen en haalde net een hele goede kwaliteit. Ook het ras Oslo haalt deze keer een opbrengst onder het gemiddelde maar blijft zich keer op keer wel bewijzen op vlak van kwaliteit.

Rasbespreking: Oslo, Darter en Laston sterkst tegen trips

Belton (*Nunhems*) is een ras sterk tegen roest maar wel vrij tripsgevoelig. Het heeft een sterk opgerichte groeiwijze en een bleke bladkleur. Belton haalde een hoge opbrengst in tegenstelling tot vorig seizoen met een vrij grove sortering. De prei liet zich makkelijk pellen. Belton heeft een lange stam met een vrij grote aanloop. In de bak was het uitzicht iets minder goed door een bleek blad en schade door trips. De schacht van Belton is iets losser. De houdbaarheid is wat minder.

Cherokee (*Vitalis*) had een heel goede en uniforme gewasstand gedurende het volledige teeltseizoen met een opgerichte groeiwijze. Cherokee haalde net als vorig seizoen een hoge opbrengst en stukgewicht. Op uitzicht in de bak scoort Cherokee net onder het gemiddelde met een iets bleker blad en lichte tripsschade. De schacht is knobbelvrij en iets meer geelachtig. Het percentage wit van de stam was gemiddeld. De houdbaarheid is vrij goed.

Curling (*Bejo*) had een gemiddelde aantasting door trips maar is niet zo sterk tegen roest. Het heeft een iets minder opgerichte groeiwijze. Het haalde een opbrengst iets onder het gemiddelde in de proef. Dit ras is makkelijk te schonen en heeft een korte stam met procentueel veel wit. De houdbaarheid van Curling is iets minder.

Darter (*Bejo*) stond in juli iets minder maar had daarna een zeer goede gewasstand. Darter is sterk tegen trips, roest en sleet. Het haalde een opbrengst rond het gemiddelde met 61 % van de planten in de sortering 3 tot 4 cm. De prei heeft een donkere bladkleur en krijgt een goede score op algemeen uitzicht in de bak. De houdbaarheid was gemiddeld, de schacht verloor wel iets aan stevigheid.

Laston (*Nunhems*) had met 33,6 ton/ha de laagste opbrengst in de proef maar blinkt uit in kwaliteit. Het is sterk tegen ziekten, trips en sleet. De prei had een gemiddelde stamlengte met procentueel veel wit. Het gemiddeld stukgewicht was laag en 45 % van de planten sorteerde tussen 2 en 3 cm. In de bak had de prei een mooi uitzicht met een donkere bladkleur en weinig aantastingen. Laston heeft een goede houdbaarheid met behoud van zijn stevigheid.

Nunton (*Nunhems*) is wat tripsgevoeliger maar had verder wel een vrij goede gewasstand. De aantasting door roest lag rond het gemiddelde. De opbrengst lag iets onder het gemiddelde en met meer dan 99 % marktbaar planten. Nunton had in de bak een mooi

uitzicht met een knobbelvrije, vaste en witte schacht. Het kon ook na bewaring die mooie kwaliteit behouden.

Oslo (*Vitalis*) haalde vorig seizoen de hoogste opbrengst, nu valt de opbrengst iets onder het gemiddelde door wat wegval in het veld. Het ras kan zich wel opnieuw bewijzen tegen trips, roest en sleet. De prei is makkelijk te schonen en heeft een korte stam met procentueel veel wit. Het heeft een zeer mooi uitzicht in de bak en een vaste schacht. Het kon deze stevige schacht behouden na bewaring.

Pluston (*Nunhems*) is vrij gevoelig voor roest en ook niet zeer sterk tegen trips. Het had zo in het veld een iets minder goede gewasstand. Het blad was iets bleker. Pluston haalde een opbrengst iets onder het gemiddelde in de proef met een gemiddeld stukgewicht van 293 g. Algemeen was het uitzicht in de bak iets minder met zichtbare roest- en tripsaantasting. De houdbaarheid was gemiddeld.

Poulton (*Nunhems*) is een roestgevoelig ras. Het heeft een iets minder opgerichte groeiwijze. De opbrengst lag onder het gemiddelde van de proef in tegenstelling tot vorig seizoen. 5,6 % sorteerde kleiner dan 2 cm, dit bracht het gemiddeld stukgewicht op 279 g. Poulton heeft een korte stam met procentueel veel wit. Het scoort gemiddeld op uitzicht met zichtbare roest- en tripsschade. Het had een gemiddelde houdbaarheid.

Vigora (*Hazera*) stond heel zwaar in het veld maar had een minder goede stand door heel veel tripsschade en een bleke kleur. Het was zo ook gevoelig voor sleet. Het haalde de hoogste opbrengst in de proef met 15 % van de planten groter dan 4 cm. Voor de verse markt is dit minder gewenst. Algemeen had Vigora een niet zo goed uitzicht door een bleek blad en veel tripsschade. De stam is lang met een lange overgang. De houdbaarheid was wat minder goed.

Nr	Object	Marktbaar opbrengst		Stukgewicht		Roest 18 nov		Trips in bak		% wit van stam	
Omschrijving	kg/ha			g		1= zeer veel 9= geen		1= zeer veel 9= geen		%	
1	Belton	42023	bc	329	b	7,3	a	5,0	ef	64,7	de
2	Cherokee	42587	b	325	b	6,0	cd	6,0	de	70,8	abcd
3	Curling	37853	d	293	cd	5,3	de	6,9	bc	75,7	abc
4	Darter	38597	cd	302	c	7,3	a	7,3	ab	71,0	abcd
5	Laston	33633	e	259	e	7,5	a	7,0	abc	72,5	abc
6	Nunton	38337	cd	290	cd	6,6	bc	6,3	d	69,5	bcd
7	Oslo	36873	de	294	cd	7,1	ab	7,5	a	77,1	a
8	Pluston	38020	d	293	cd	4,0	e	6,3	d	69,1	cd
9	Poulton	36210	de	279	de	5,0	de	6,5	cd	75,9	ab
10	Vigora	46590	a	363	a	6,5	c	4,5	f	59,1	e
Gemiddeld		39072		303		6,3		6,3		70,5	

Lees [hier](#) het uitgebreide verslag met alle tabellen en foto's in de bak.